

Erzurum'a Üniversite'nin Açılması

1956'da, **“Erzurum'a Üniversite açılacak.”** diye söylentiler çıktı. Ben üniversitenin buraya açılmasını hiç istemiyordum. Çünkü 1940'larda Erzurum'un çarşılarında ihramlı bile olsa bir tek kadın görülmezdi. Üniversite açılınca, o günün şartlarında Erzurum'daki manevî havanın bozulacağı endişesine kapıldım.

Taşanbarlar'ın yanındaki Şair Nef'î İlkokulu boşaltılıp Üniversiteye tahsis edildi. Bu binada ilk olarak Ziraat Fakültesi açıldı. **Prof. Dr. Mehmet Kaplan**'ı da rektör olarak tayin ettiler.

O yıllarda, ağır bakımda vazife gören iki astsubayla tanıştık. Onlar tatil günlerinde gelip Risale-i Nur okuyorlardı. Birisi **İbrahim Okur**, diğeri **Mehmet Şanlı** idi. Mehmet Şanlı Medine'de vefat etti.

Bir gün Astsubay İbrahim Okur ile Mehmet Şanlı yanıma geldiler:

“Hocam, bizim içimizde Üstad'ı görmek için bir iştihak doğdu. Şimdi izinliyiz. Bize bir mektup ver de gidip Üstad'ı ziyaret edelim.”

dediler. Üstadı ziyaret edenlerin takip edildiklerini, kendilerinin subay oldukları için vazifelerine zarar gelebileceğini anlattımsa da dinlemediler, **“Ne olursa olsun, biz gideceğiz.”** dediler. **“Siz bilirsiniz.”** dedim ve Üstad'a bir mektup yazarak onlara verdim. Yakalanabilirler diye çok endişeleniyordum. Mektubumda İbrahim ve Mehmet Beylerin sadık birer Nur talebesi olduklarından bahsettim. Üniversiteyle ilgili hiçbir şey yazmamıştım. Üstad benim mektubumu Zübeyir Ağabey'e okutmuş. Zübeyir Ağabey'e **“Zübeyir, yaz.”** demiş,

“Orada açılan üniversite benim üniversitem olacak. Orada benim talebelerim okuyacaklar.”

Üstad Hazretlerinden bu mektubu alınca, mektubun benim endişelerime cevap olduğunu anladım ve kanaatimi tashih ettim. Bu mektup hepimizi şevke getirdi ve üniversite hizmetine karşı kalplerimizde büyük bir sevgi uyandı.

Şercil Ağabey bize:

“Üstadımızın bu mektubunu çoğaltalım da talebelere dağıtalım.” diye teklif etti. Bu teklifi hepimiz uygun gördük. Şercil Ağabey daktilo ile mektubu çoğalttı. O zamanlar Yavuz Telli isminde bir Nur talebesi vardı. “Benim yeğenim üniversitenin çay ocağını işletiyor, onun yanına gideyim, gelen talebelere mektubu dağıtayım.” dedi ve mektupları alıp gitti.

O gidince Şercil Ağabey bize çay demledi. Keyifle çaylarımızı içerken birden Yavuz telâşla içeri girdi. Hayretle ne olduğunu sorduk.

“Rektör Mehmet Kaplan, 'Yakalayın o mürteciyi. İrticayı hortlatacak.' demiş. Ben de korktum kaçtım.”

dedi. Biraz önceki sürurumuz, yerini hüzne terketti. Az sonra Birinci Şubeden Hilmi isimli bir polis geldi. Mektubu kimin yazdığını sordu. Yavuz:

“Ben yazdım. Bunların haberi yok.” dedi.

“Öyleyse sen gel.” dedi ve Yavuz’u Emniyet Müdürlüğü’ne götürdü. Biz de arkasından gittik. Ama kapıda beklemekten başka bir şey yapamıyorduk. Biz orada beklerken Demokrat Parti ilçe başkanlığını yapan gazeteci Cihat Güngör, yanında bir zat ile geldi.

“Hocam, Hayırdır? Burada niye bekliyorsunuz?” diye sordu. Ben durumu anlatınca yanındakine:

“Daha ne duruyorsun. Koş valiye haber ver. Yoksa şimdi adamın canını çıkartırlar.” dedi. Yanındaki adam koşarak gitti. Ben de merakla Cihat Bey’e “Bu adam kimdi?” dedim. O da Demokrat Parti mebuslarından **Osman Ali Hocagil**’dir.” dedi.

Biraz sonra bir de baktık ki, Yavuz kan ter içinde geldi. Merakla ne olduğunu sorduk. Yavuz:

“Tam beni falakaya yatırırlarken vali telefon açtı.” dedi.